

Co když zima 1895 znovu udeří?

dailysceptic.org/2024/06/04/what-if-the-winter-of-1895-strikes-again

4 June 2024

Slyšeli jste někdy o velkém zmrazení počátkem roku 1895? Myslel jsem si, že ne a ne, ani ne, dokud jsem nesedl s knihou o minulých extrémních počasí.

Prosinec 1894 byl neobvykle mírný. Dokonce natolik, že to byl přesně ten druh vlahé zimy, který vedl k demonstrantům, kteří házeli plechovky polévky na obrazy a ječící titulky. V Herefordshire o Vánocích dokonce kvetly chryzantémy.

Vše se však změnilo v lednu 1895, kdy začala zima. Obrovská masa mrazivého vzduchu se uzavřela nad Británií a zabránila mírným nízkotlakým cyklónům, aby se tlačily přes Atlantik. Během několika dní se rozšířil sníh až do hloubky 25 cm, ale díky prchavému tání se zdálo, že to nejhorší je za námi.

Nebylo. 23. ledna 1895 se zima vrátila as pomstou. Začalo to silnými bouřkami, po kterých následovala kvílivá vichřice od severozápadu, která strhávala střechy a lámala stromy, zatímco nasypala čerstvý sníh. 25. ledna byl vlak opouštějící Wick pohřben pod 25 stop (7,6 m) sněhu.

Sníh se rozšířil dále na jih, po kterém následovaly klesající teploty. V Braemar 11. února to bylo až $-17\text{ }^{\circ}\text{F}$ ($-27\text{ }^{\circ}\text{C}$). Ve stejný den byl Buxton v Derbyshire $-11\text{ }^{\circ}\text{F}$ ($-24\text{ }^{\circ}\text{C}$). Londýn byl ve srovnání s tím téměř mírný. V Beddingtonu poblíž Croydonu 7. února bylo zaznamenáno téměř příjemných $-2\text{ }^{\circ}\text{F}$ ($-19\text{ }^{\circ}\text{C}$).

Masivní mrazy ukončily říční plavbu. Lodě rychle uvízly a náklad nebylo možné ani naložit, ani vyložit. Manchesterský lodní kanál byl pevný led a odolal všem pokusům o jeho rozbití.

Důsledkem byla také masová nezaměstnanost, katastrofa v době, kdy nebyly žádné dávky a dělníci mohli být propouštěni z práce. Zemědělství dělníci byli propuštěni, protože půda byla jako beton. Rybáři zjevně nemohli pracovat a neměli žádný příjem, nemluvě o rybách, které dnes nikdo nemohl jíst (a v době, kdy byl britský rybářský průmysl obrovský).

Glasgow se stalo městem vývařoven a hladovějících rodin s desítkami tisíc nezaměstnaných mužů. Aby plynárenské závody zůstaly v provozu na Old Kent Road, musel být organizován speciální tým, který měl nepřetržitě sloužit a rozbíjel led na řece, aby bylo možné dovézt uhlí. To nakonec vytvořilo ledovou stěnu 10 stop (3 m) vysoký a dvě míle (3,2 km) dlouhý.

Mráz pronikl do dvou stop (61 cm) podzemních a rozbil vodovodní potrubí na jihu a ještě hlouběji na severu.

Do 14. února měl Serpentine v Londýně 9,5 palce (24 cm) ledu a 600členný prapor granátnických gard na něm prováděl manévry.

Byla to zkrátka pozdně viktoriánská bestie z východu. Trvalo to většinu měsíce a začalo postupně ustupovat na konci února, ale glasgowský přístav zůstal zablokovaný ledem až do konce března, přičemž tání dočasně zastavila další zima.

Podle BMJ za duben téhož roku se úmrtí na respirační onemocnění v únoru téměř ztrojnásobila:

Vliv nachlazení na veřejné zdraví byl patrný zejména ve zvýšené úmrtnosti dětí a starých lidí. Nárůst počtu zemřelých na onemocnění dýchacích orgánů byl nejprve patrný ve výkazu za týden končící 2. únorem a o měsíc později byl týdenní počet úmrtí na tyto příčiny 1 448, tedy 945 nad průměrem.

To je více než trojnásobek úmrtí na respirační onemocnění, než je obvyklé. Není tam ani zmínka o ostatních, kteří právě umrzli.

Meteorologické podmínky, které panovaly v roce 1895, nebyly zdaleka ojedinělé. Byly funkcí britské polohy. Vyskytovaly se dříve a staly se i od té doby, například v roce 2018, i když rok 1895 byl mimořádně špatný.

Zajímavou otázkou však je, jak se Británie 21. století vyrovná, pokud se bude rok 1895 opakovat, zvláště v utopické krajině Net Zero? Žijeme v astronomicky složitějším světě. A stane se to znovu. Jedinou skutečnou otázkou je kdy?

Není těžké si představit ničivé důsledky pro dodavatelský potravinový řetězec, když se každé elektrické doručovací vozidlo zastaví a jeho baterie je kvůli teplotám bez života, nemluvě o umrtvených solárních farmách. Velkoobchodní ekonomická devastace, která by mohla být způsobena ohrožením dodávek elektřiny, je skutečně příliš hrozná, než aby se dalo uvažovat. V roce 1895 na tom prostě nezáleželo.

Dnes máme také mnohem větší starší populaci, z nichž mnozí jsou zcela závislí na lécích a podpoře, aby je udrželi naživu během jejich 80. a 90. let. Vzhledem k tomu, že tak málo domů nyní nedokáže pojmout otevřený oheň, spoléhání se na elektrické vytápění, které je udrží v teple, bude vystaveno jako katastrofálně zranitelné. Mnoho starších lidí, kteří žijí sami, si již dnes nemůže dovolit vytápět své domovy ani v posledních letech mírných zim.

A co by se stalo s nemocnicemi? Když se nemocní a staří lidé hromadili před dveřmi A&E, vzrjící budova NHS se zhroutila. Úmrtnost roku 1895 by ve srovnání s tím vypadala jako myš lámající vítr v hurikánu.

Hlavním bodem je, že nejde ani tak o to, že se počasí změnilo (bez ohledu na to, co si o tom kdo myslí nebo jak to měří, nebo jaké jsou příčiny), protože se vždy měnilo, ale o to, že se náš svět od roku 1895 změnil nad rámec představitivosti. V některých ohledech se zdá, že své prostředí ovládáme více než kdy předtím, ale pravdou je, že jsme ve skutečnosti zranitelnější, než jsme kdy byli: každý aspekt naší existence nyní visí na elektronickém vláknu.

A co je horší, zdá se, že jsme mrtví, abychom se stali co nejzranitelnějšími. Navíc naše očekávání od státu explodovala. Ještě v roce 1895 byli lidé spíše soběstační, protože museli být.

Možná, že příští vláda, ať už bude sestavena kýmkoli, bude mít „špičkové lidi, kteří na tom budou pracovat“. Možná, že shazovači, kteří řídí naše životy, budou mít štěstí a vše dopadne, když budeme radostně pochodovat do zaslíbené země, kde slunce vždy svítí na solární farmy a baterie je vždy nabitá. Ale nespolehal bych na to. Stačí to jednou a celý domeček z karet se srovná. Stejně jako baterie.

Štítky: Big FreezeKlimatický AlarmismusČistá nulaObnovitelná energie